UNITED STATES LINES

Țineți minte acest semn

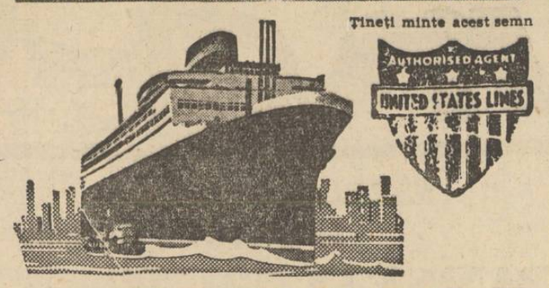

La NEW-YORK

Plecări săptămânale din Hamburg-Havre-Southampton cu cele mai moderne vapoare-cabine („Cabinclass").

WASHINGTON	28 Decembrie † 31 Ianuarie †
PRESIDENT ROOSEVELT	4 Ianuarie † 15 Februarie †
MANHATTAN	18 Ianuarie — 22 Februarie †
PRESIDENT HARDING	25 Ianuarie † 1 Martie †

†) IMBARCAREA SEARA, IN AJUNUL PLECARII

Transport de bunuri ale emigranților. — Informații exacte dă:

WAGONS-LITS||COOK

București — Victoriei 39 — Palatul Adriatica

703

IN MENAJUL LUI NIȚĂ PITPALAC

PREPARATIVE DE CRĂCIUN

— Mă, băiatule, nu-ș' ce am dela o vreme: parcă mi-a făcut femeia cu bot de rață, cu picior de broască sau cu vre-o altă drăcovenie. Ce subține ea când i-se face chef de cevaș, musai eu pui ștampila: „bun și aprubat".

Zice Sițica d'un paregzamplu: nenicule, văd că au mierlit o mulțime de oameni mari. N'ai putea matale să le iei locul. și să fii mare?

— Slavă Domnului, zic, nu sunt o stârpitură. Când a fost să trag sorțu, gata era să mă dea la jandari călare. Dar vrei matale cu ori ce preț să fiu mare? Uite, mă sui p'un scăunel și, dacă mă măsori cu bățu, eu dau numai cu pumnul. O să vezi atunci care pă care.

— Omule, eu nu vorbesc în papainoage sau aiurea în tramvai Uite, peste câteva zile este Crăciunul și trebue să dizolvăm o chestie. Matale ești negustor, ai fost naș că ai mardit destui pân piață. Ești și ixplorator, fiindcă, după ce m'ai descoperit pe mine de treceai în fiecare zi, pă la poartă, pilit și cu țiganii după tine, p'ormă ai descoperit tot pământu din Paris, din Karlisbad, din Londra și alte țări... Daravela este asta: cum facem noi Crăciunul, dacă nu avem albeți? Trebue cutare și trebue cutare...

—Așa e, am zis. Am dat mereu, că în fiecare zi este taxie: pe strănut, pă putina cu varză, pă ce poftești. Am dat mereu și nu mi-am păstrat de cât năravu.

— Ei, ce configurezi? a întrebat și mai grăbit fomeia. Ai rămas motamo?

Am stat cevaș cu deștu la frunte și deodată am început să cuget. Ca să mă luminez și mai repede, mi-am dat un pumn la creeru mic.

— Mă, așa e, are dreptate dumneaei, zic. Este Crăciun. Trebue să aducem lucrurile la acelaș numitor.

Și am întrebat:

— Atuncilea, ce vrei madam?

— Vreau porc! zice.

— Bun! Du-te la frate-tău. L-am împrumutat cu cinci mii de lei. Dela un porc, și un fir de păr... Dacă nu-ți ajunge un porc și vrei o mie, ia-o pân neamuri de unde vrei și oprește-te unde îți poftește inimioara. Pătutindeni găsești animale d'astea.

— Vreau p'ormă, nenicule, tacâm de mațe să fac caltaboși.

— Bun! Tacâm de rumân sunt și eu și Năică Itidentu, și alții cari ne facem de cap. Dacă vrei mațe și anume mațe fripte, ia f'un lăutar, că de când este „radu", ăsta cântă și ei oftează. Iar dacă ți s'a făcut de mațe potrițe, caută unu d'ăia cari compun la jurnale chestii hazoase, că sântără niște amărâți.

Și tot așa pă paragrafe și pă spicialitatea casii. De-a vrut tobă, am trimis-o pe Sița la precepție, de-a vrut cârnat, am trimis-o la unu dân politică. Era ăsta supărat cum se zice: făcut cârnat.

Când dânsa mi-a cerut curcan, am trimis-o pe șoseaua Ștefan cel Mare, la cazarma sticleților, că sunt acolo destui curcani. Când a zis de cozonac, am trimis'o la loazele sărace că ăștia, în ori și ce moment, sunt „vai de cozonacu lor". N'au acum ca jucărie de Crăciun decât găurile la nădrăgei și lumânările dela nas.

Dacă Sița a vrut bomboane dăsfundante, am trimis-o pă câmpu Cucoanei că p'acolo nu este trotal; dacă a cerut de piftie, i-am spus de d. sinator Morfoliu, că are dovleacu numai din gealatină...

— Dar, nenicule, fără sarmale?

— Ba este, madam, cum să nu este. Întreabă pă un fonctioner câte sarmale peste nas ia el dela șef.

— Dar, musiu, vre-o stofă cevaș să ne înțolim?...

— Ascultă fomeie, cine știe să numere până la zece, ăla are știofă. Cine nu știe nici atât, așteaptă Bobotează. Pleacă atunci cu Iordanu și cântă: „câți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați și îmbrăcat". Dacă însă individului îi e prea cald cu îmbrăcămintea asta, se bagă în gârlă la rece, poate că scoate crucea și-i iese și o „țărăncuță".

— Dar, Nițișor, nici să nu ne încălțăm de Crăciun?

— N'avea grijă. O să se gândească tot precepția să ne mai încalțe cu ceva.

Și în chipu ăsta, fraților, am aranjat noi meniul cu haleala de Crăciun. Cum ocservați, nu e prea baftos, dar curat. Curat, mă, și sănătos. După Crăciun, eu și cu Sița n'o să ne ducem nici la doftor, nici la spițărie după bicarbonat. Ba, când o fi să ne lăsăm papucii p'aicișa, să știți că noi o să intrăm derect în Rai cu pătura în cap. Banul e ochiul dracului și mâncarea ispita Iadului iar meniul nostru a fost fără pițule.

Asta pentru fraerii cari vor să mă creadă. Ceilalți mă pot găsi de Crăciun acasă, în pivniță c'o sticlă de vin...

Nită pitpalacu

p. conf. C. COSCO

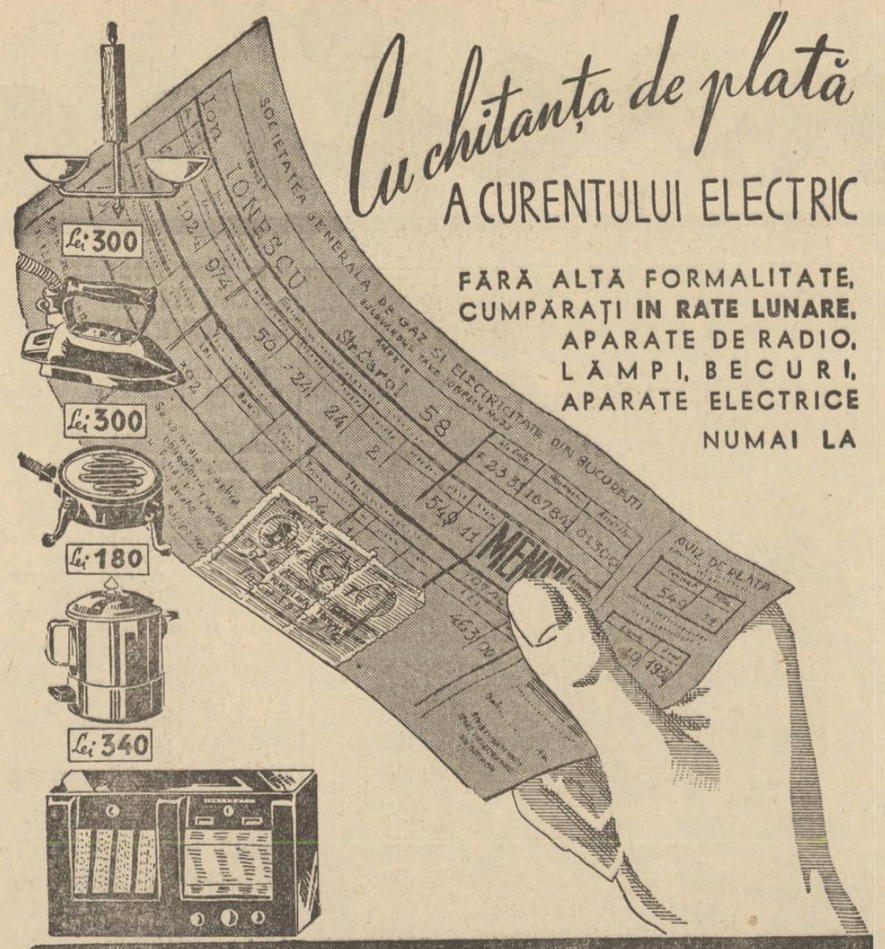

Cu chitanța de plată A CURENTULUI ELECTRIC

FĂRĂ ALTĂ FORMALITATE, CUMPĂRAȚI IN RATE LUNARE, APARATE DE RADIO, LĂMPI, BECURI, APARATE ELECTRICE NUMAI LA

ELECTROGAZ

CALEA VICTORIEI 50

SUCURSALE: CALEA GRIVITEI No. 227, CALEA MOȘILOR No. 318

Produsele „BAȚA" se găsesc în toate magazinele de prim rang.

CONSTIPAȚIA HEMOROIZII OBESITATEA

Se tratează RADICAL luând minunatul CEAI UNIVERSAL

DOVEZI?

1. *Experimentat la Clinica Terapeutică a Facultății de Medicină.* REZULTATE FOARTE BUNE. Prof. Dr. A. THEOHARI; 2. *Intrebuințat la o serie de bolnavi la Spitalul Brâncovenesc.* IN TOATE CAZURILE *rezultate foarte bune și administrarea ușoară și agreabilă. Medic Primar-agreg.* Dr. I. MOSCU; 3. *Scrisori de mulțumire primite dela bolnavii tratați.*

PURGATIV FARA RIVAL LA FEMEI GRAVIDE, BĂTRÂNI ȘI COPII.

Sunteți SUFERINZI? luați CEAIUL UNIVERSAL și veți bine-cuvânta acest medicament

2700

LA RĂCEALĂ, GRIPĂ ȘI NEVRALGII

JAWOL

LA MASĂ BUNĂ PÂINE BUNĂ DECI CONSUMAȚI PÂINEA GAGEL

SCRISOARE

In amintirea cursului dela Centrul de inițiere Straja Țării, Predeal.

Îți amintești? Erai colega mea;
Eu sunt acea cu patul dela geam.
Eu anunțam de câte ori ningea,
Covorul lung tot eu îl scuturam.

In ziua când ne-am prezentat și-am spus
Al nostru titlu, doamnei directoare,
M'am minunat de raza ce ai pus
In ochi, la vorba: sunt învățătoare.

Să-ți povestesc? Odată m'am trezit
In noapte. Stelele sclipeau pe cer
Și geamul tot fusese înflorit
Cu-albastre și mărunte flori de ger.

De la icoană, ca un vis cădea
In dormitor o palidă lumină,
Iar Maica Domnului mereu zâmbea,
Lui Dumnezeu părea că se închină.

Deodată rupt' a fost, de-un lung oftat,
Tăcerea sălii 'n umbră cufundată;
Noi mamele din fiecare pat
Șopteam un nume de băiat sau fată.

Gândeam la puii noștri: „Vai, Ninel,
Ia seama, lecția s'o faci mai bine!"
— „Ancuța!" — „Roza!" — „Stana!" — „Aurel!"
— „De Magda mea atâta dor îmi vine!"

Doar tu tăceai. Și 'n fine-un glas a spus:
„Eu am atât, atât de mulți copii,
Că dac'ar fi cu toții-acolo, sus,
Nici soare pe pământ nu ar mai fi

O, Doamne, ocrotește-i! Îi iubesc.
Sânt mici și firavi, — un întreg popor.
Dă-mi snopi de bucurii, să-i dăruesc,
Dă-mi mie spinii de sub pasul lor".

Din nou liniștea s'a așternut...
Gândeam: grăise Sfânta Născătoare
In noaptea plină de necunoscut?
Ori a visat o biată 'nvățătoare?

LUCIA SCURTU

AMINTIRI

„NEA IANCU"

de M. MORA

Alegeri parțiale la colegiul II de Cameră.

Guvernul a fixat candidaturile lui Grigore Triandafil, avocat de seamă, fost ministru, fost președinte al Camerei și primar al Capitalei, fruntaș al partidului; Ruse Rusescu, negustor de mâna întâia, Grigore Alexandrescu, mare industriaș.

Cum? Partidul conservator la putere și Nea Iancu pe dinafară! Pe semne că celor mari li-e teamă de buclucuri: Nea Iancu a spus tare la Palatul Justiției că nu mirosse bine prelungirea unei importante concesii la primărie; și Nea Iancu e în stare să ia taurul de coarne în Parlament. Se vede că d'aia l-a exofilisit guvernul partidului conservator, al cărui șef electoral în Verde este el.

Ți-ai găsit!... Nea Iancu nu se lasă. L-au pișcat ei în ambiție și demnitate, dar ce-or să pață, Doamne-Doamne!...

Nea Iancu a sunat mobilizarea generală în Capitală și toate contingentele aleargă pe front.

Șefi de căpitării: finii, cumetrii, toți cei apărați la tribunale și curți, toți cei ajutați din buzunar, toți amicii de casă și de chef — și mai în dosul frontului, chiar agenții guvernului. Cum o să-și lase ei adevăratul șef, pe cel cu care au trăit, au pătimit, au petrecut?

Nea Iancu plutește deasupra unor valuri de simpatie generală. Toți îi râd, îl salută până la pământ, îi strâng mâna cu căldură și-i făgăduesc, mai tare sau mai în șoaptă, după legăturile cu cei dela putere.

Așteaptă ziua bătăliei cu frigurile nerăbdării comandantului sigur de victorie.

Ca un generalisim, și-a stabilit planul, și-a așezat unitățile pe dispozitivul adoptat, cunoaște forța inamicului, și, nemulțumit cu incursiuni nedecisive, țintește, nici mai mult, nici mai puțin, să spargă frontul, să bage panica în cei care l-au sfidat, să clatine regimul și să-i scurteze viața.

Cu gesturi mari, Nea Iancu proclamă:

— Li-arăt eu damblagiilor!...

In campania electorală, a început o într'o seară din Manu-Cavafu, în Albastru, la cârciuma lui Drumea. Li-a explicat cetățenilor, zarzavagii, tăbăcari, parlagii, interesul ca independența civică să se afirme și candidatura oficială să primească o lecție s'o ție minte.

După ce și-a șters barbișonul, pe liziera căruia se prelingea ultima picătură din aghiasma ce binecuvântase lupta, pleacă cu statul major la Iordache în Covaci, unde biroul de operații, avocați mai tineri, doctori, ingineri, profesori, negustori, meseriași, îl primesc cu ovații.

Aci, descentralizează acțiunea pe suburbii: comandanții de sectoare primesc ordine.

Se duce apoi lângă școala Polizu, în Verde, la un amic, unde îl așteaptă noi voluntari.

Și ca încheere, o ia înapoi la Mircea, din Bulevard, să se cinstească cu câțiva oșteni bătrâni, vechi camarazi de luptă.

Spre ziuă, urcă, ceva cam anevoie, treptele locuinței din Popa Tatu, Mecă a obijduiților și nenorociților.

Pas de dormi!... S'a umplut biroul, s'a umplut antreul, s'a umplut curtea.

Unii au petiții către primul procuror, alții procese azi, unuia epistatul i-a închis prăvălia, pentru că nu vrea să miște din urechi, pe altul l-a chemat inspectorul de poliție și i-a spus că dacă nu se conformă articolului 100 (una sută lei) îi ridică autorizația măcelăriei, pe care regulamentul n'o permite cu fața pe bulevard, unii sunt în ultima zi a termenului de opoziție sau apel, alții ar revendica niște case, dacă nu li s'ar cere banii înainte.

Nea Iancu aude gălăgie, deschide ochii mici și cenușii, murmură ceva printre dinți — semn că l-au supărat — și se întoarce cu fața la perete. Dar după două minute deschide ochii mari, zâmbește — semn că vrea să-i servească — se ridică greoi, cască lung, dă cu mâna prin părul rar și scurt, trage ghetele cu elastic, și când apare în mijlocul rumeiului este privit ca un salvator trimis de Providență.

Le ascultă tuturor numai începutul plângerii și le dă rețete pe loc. Unii se risipesc ca să execute sfaturile. Ceilalți îl urmează la Palatul de Justiție, mergând cu pas mic și aer evlavios după Nea Iancu, care calcă tocticos, adus puțin de mijloc, cu capul în pământ, ridicând numai din când în când ochii, acei ochi în cari se revarsă atâta bunătate, oglinda unui suflet cum rar se întâlnește

A băgat un act la notariat, a rugat la o secție pe judecător să acorde un termen de plată datornicului sărac, apoi, pufnind greu, ca locomotiva când intră în Predeal, urcă scara la Casație, unde susține trei motive de recurs.

Nu este nici o artă în pledoaria sa; n'o îmbracă în haine de ceremonie; Nea Iancu n'are nici ghiozdan, nici dosar, nici notițe; de autori și jurisprudență nu face nici odată uz. Dar te minunează bunul simț cu care judecă, simplitatea cu care examinează probleme complicate, luciditatea și justețea soluțiunilor, lumina pe care o proectează în chestiunile discutate.

E adevărat că n'aduce lumina prin acele becuri electrice, care la unii jurisconsulți fac să dispară adevărul, ci prin fitilul lămpii cu petrol pusă la locul ei, ca să vezi.

Apoi, își ia pălăria ae pe bară, pleacă iar cu pași rari spre Curtea cu Jurați, unde ochii acuzatului nedesliipiți de ușă, de teamă să nu rămână fără avocat, plâng de bucurie când îl zăresc. Nea Iancu își reazămă fruntea de palma dreaptă și ațintește, pe când se citește dosarul, se ascultă martorii și se pronunță rechizitoriul.

Pe urmă, se ridică de pe scaun cu greutatea unui bloc tras de macara, începe domol, că de abia se aude, dă să îngroașe glasul ca să ia în spângi controversele actului medico-legal, când procurorul îl întrerupe. Tii!... Atât i-a trebuit lui Nea Iancu. Ochii parc'ar vrea să sară din orbite; pieptul i se umflă; tușește zdravăn; răbufnește, ca și cum ar lua putere pentru repezeală, așa cum acrobații dau cu sacâz ca să n'alunece, și țin'te!... Il sgâlțâe pe procuror, către care se adresează cu o comunicativitate egală cu aceea care străbate în această clipă sufletul juriului. Căci Nea Iancu e doftor, când te prinde la strâmtoare.

Și după ce stabilește că victima n'a sucombat din bătaie, că, în orice caz, criminalul era în legitimă apărare, trage un tablou — mai mult firmă decât pânză de pictor, dar totuși impresionant prin liniile simple; un tablou al nevestei și copiilor cari așteaptă acasă, flămânzi și plânși, pe nenorocitul nevinovat, care trebue redat societății cu un moment mai înainte...

Peste câteva minute, pe onoarea și conștiința lor, jurații declară că n'a fost omor adevărat...

Afară, tatăl acuzatului n'are răbdare să ajungă acasă și-i numără patru poli, restul învoelii. Nea Iancu pornește cu jumătate din sală după el, ștergându-și nădușala cu batista cât o față de pernă.

Lângă podul gârlei, vine o femee într'un suflet.

— Coane Iancule, nu mă lăsa!... Mâine îmi vinde apropiatu catrafușele... Mai am să-i dau o sută de lei și m'aruncă hoțu în stradă!

Nea Iancu se oprește, și după el tot convoiul, isbindu-se unii de alții, ca vagonele după mașina stopată brusc. Apoi scoate cei patru poli.

Femeia abia are vreme să-i zică sărumâna și sboară spre proprietar, ca să nu-i facă rușinea.

O etapă la Ogrezeanu, sub hotel Central, alta la Căpitanu, unde la ora asta găsești pe alegătorii funcționari; trece pe la Capșa, unde aruncă o privire disprețuitoare, parc'ar zice: „V'arăt eu vouă, damblagiilor!" Și, după ce vorbește acasă cu cei cari îl așteaptă, dă iar o raită electorală, de astă dată pe la Măidanul Dulapului, Iancului și Golescu.

Și când vine ziua alegerii, cade Ruse Rusescu și iese Iancu Brătescu.

Prima victorie de opoziție în colegiul II al Capitalei.

Victoria unui conservator contra partidului său dela guvern.

...O fi știut vreodată Nea Iancu câți ziceau: „Dă-i, Doamne, sănătate lui Brătescu!" când puneau capul pe pernă?

Poate că este singurul lucru de care nu se sinchisea. Făcea bine pentru bine, nu pentru recunoștință. D'aia era iubit.

Crăciun la Paris

Intrezăresc aevea, departe, ca prin vis
Un colț ce se desprinde din marele Paris
Cu străzi învestmântate în haină de hermină,
Feerice vitrine scăldate de lumină,
Văd săniile-ușoare cum sbor pe bulevarde
Subt cernerea zăpezii ce tremură și arde,
Pierzându-se în zare în cânt de clopoței...
Ah! Ninge... ninge 'ntr'una cu fluturi de scântei!

. . . . . .

O! Fantezie! Mă porți pe aripi fermecate
Ca să-mi arăți la urmă cruda realitate!
Căci marea metropolă 'necată la văpae
Și-ascunde nostalgia subt stropii fini de ploaie
Aci, moșneagul crivăț, nu vine din pustiu
Cu barbă de zăpadă și părul argintiu,
Suflând pe nări, ca smeul, troznind din bici, năpraznic
Să bată'n ușa celui ce-i pregătește praznic,
Aici... el se prezintă la orișice copil
In smoking și coboară... din automobil!

. . . . . .

E noaptea cea mai sfântă, noaptea melancoliei!
Unde sunteți voi timpuri ale copilăriei?
Mi-aduc, plângând, aminte de tot ce mi-a fost drag,
De umbra bunicuței ce m'aștepta în prag,
Cu brațele deschise, cu vocea tremurândă
Ah! Parcă simt fiorul din mâna ei plăpândă
Parcă zăresc icoana și candela sfioasă
Ce lumina aevea Fecioara cuvioasă,
Zăresc și turta dulce lucrată'n miez de noapte
Cu miere de albine și nucă fiartă 'n lapte,
Și cozonacii rumeni, scoși proaspeți din cuptor
Din care se înalță parfum îmbătător...
Văd masa încărcată de calde mirodenii
Și soba de jăratec trosnind în vraja lenii,
Văd chipuri la fereastră, de ger îmbujorat
Copii, ce vin să cânte urări nevinovate...

Astăzi, același cântec răsună'n depărtări
Ca și odinioară! O! Vis de sărbători!...
Acolo... ninge'ntr'una... E nașterea lui Christ!
Aci... doar ploaia cade, din cer străin și trist!

NICOLAE MAZARIN